

keligheden drejer sig om det kommunale Selvstyre. Dette er jo altid begrænset af den almindelige Lovgivning. Vi kan dog selvfølgelig ikke af Respekt for det kommunale Selvstyre lade os forhindre i at foretage Fremskridt i den almindelige Lovgivning, og det er det, der her er Tale om; hvis dette Fremskridt skal gennemføres, maa det ske ved, at man arbejder videre indenfor den ny givne Ramme.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) vendte tilbage til Spørgsmaalet om, hvorvidt det var rigtigt at drage Belysningsmidlerne ind under de Foranstaltninger, der kunde træffes af Kommunerne, og han drog atter Spørgsmaalet om Underskud paa Elektricitetsværker frem. Det ærede Medlem, som jo er gammel Kommunalmand og gammel Indenrigsminister, kan ikke være ubekendt med, hvorledes Samtykket efter § 2 gives. Det sker paa den Maade, at Kommunalbestyrelserne indsender Planen over, hvorledes de vil anvende § 2, og i den Plan udvikler de, hvorledes de har bestemt at nedsætte Prisen paa den og den Vare, og hvor meget Prisnedsættelsen vil koste; dette er Grundlaget for Indenrigsministeriets Afgørelse, Samtykke eller Ikke-Samtykke. Et Spørgsmaal som det, det ærede Medlem har tænkt sig, om Dækning af et Underskud kan altsaa slet ikke komme til at foreligge.

Ogsaa det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) vendte tilbage til Belysningsspørgsmaalet og gjorde det paa en ejendommelig Maade, som var karakteristisk for, hvorledes det ærede Medlem fører denne Debat. Jeg har undertiden sagt det ærede Medlem Venligheder, for hvilke han har kvitteret; det er jeg ikke i Stand til at gøre overfor den Maade, hvorpaa han efter at han saaledes har fremstillet en Del af Befolkningen levende i et straalende Lys-hav og den anden i Mørke, skildrer det ærede Medlem, hvilke Vanskeligheder der er ved Belysningsspørgsmaalet, og kommer til at fortsætte med Udtalelser ganske lignende dem, der blev fremsat forleden af det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), som det ærede Medlem aabenbart sidder lidt for nær ved, idet han udkastede Insi-

uationer med Hensyn til, hvorledes det nu kunde være, at der er Mangel paa Lysmaterialier. Det ærede Medlem spørger: Hvor er Talgen blevet af? Ved man noget om det? Ja, det kan jo ikke være vanskeligt for det ærede Medlem, da han har Oplysningerne, at skaffe sig at vide, at Talg ikke har været udført her fra Landet siden 29. Juni 1915. Det ærede Medlem ved ogsaa meget godt, hvad Talgen er anvendt til; i de to Aar, som er gaaet, hvor vi har haft Slagtinger, og hvor Talg er fremkommet, er den brugt paa den Maade, hvorpaa den forbruges her i Landet: til at spise og i Industrien. Man kan ikke baade have brugt den og have den tilbage, efter at den er brugt — jeg synes, det var det, det ærede Medlem var inde paa som en Mulighed. Hvad Spørgsmaalet om Belysningsforholdene paa Landet angaar, ved det ærede Medlem endvidere, at der fra Statens Side gøres alt, hvad der overhovedet er muligt, for at skaffe Belysning frem netop til Landet, at man gør, hvad man kan, for at føre Petroleum derud i det Maal, som vore Beholdninger tillader, at man sætter en Fabrikation af Talglys i Gang og organiserer den for at skaffe Belysning, at man tilvejebringer Tran og gør den brugelig til Belysningsmateriale og skaffer den ud, at man har fremskaffet Karbid og søger at bringe det ud. Der vil altsaa indenfor de Muligheder, som overhovedet findes her i Landet, med Hensyn til Forsyning med Belysning, hvor den elektriske Traad eller Gasrøret ikke naar frem, komme al den Belysning ud paa Landet, som man overhovedet formaar at skaffe derud. Disse Belysningsmidler kan ikke naa ud til saa billige Priser, som det er ønskeligt, og det er bl. a. derfor, at jeg har tilladt mig at foreslaa, at man skulde inddrage Tilvejebringelsen af Belysningsmidler under de Foranstaltninger, som det vil være naturligt for Kommunerne at beskæftige sig med i disse Tider. Jeg vil ogsaa se, inden denne Forhandling er til Ende, om Partiet Venstre virkelig vil modsætte sig, at man sætter Kommunerne i Stand til at gøre Belysningsmidlerne billigere for Befolkningen.

Med Hensyn til § 3 har det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) paa ny hævdet sit Standpunkt. Det er lidt vanskeligt at karakterisere, thi det er baade et Vil og et Vil-ikke. Det ærede Medlem henviser triumferende til en Række Udtalelser om, at han gerne ser § 2 anvendt, han har ikke noget som helst der-